

τὸ καὶ τό . . . Ἡ κόρη μου ἔχει ξεμουλιστεῖ μὲ τόν . . .  
Τοὺς πῆρα τὸ κατόπι, τοὺς ἔπιασα . . . νά ! . . . σοῦ  
τὴ φέρνω κιόλας ! . . . Τί νὰ τὴν κάνω ; μοῦ λέει . . .  
Νὰ τὴν ξετάξεις, μαθές . . . Εἶναι ἢ δὲν εἶναι κορί-  
τσι ; . . . Τὴν ξέταξε . . . Εἴτανε κί ρίτσι .

— Μόνο μιὰ φορά κορίτσι ; ἀντίσκοψε χαμογε-  
λώντας ὁ Λιχούδης .

— Εἴτανε κορίτσι . . . μάλιστα . . . Μὰ τοὺς ξανά-  
πιασα πάλι . . . Τὴν ξαναπῆγα στὸν εἰσαγγελέα . . .  
Κύρ εἰσαγγελέα, σοῦ τὴν ἔφερα . . . Νὰ τὴν κάνω  
τί ; . . . Νὰ τὴν ξαναξετάξεις . . . Μὰ τὴν ξέταξα καὶ  
βρέθηκε κορίτσι . . . Τὸ ξέρω, καλὸς ὁ λόγος σου . . .  
δίκιο ἔχεις . . . Εἴτανε κορίτσι τότε . . . Μὰ εἶναι καὶ  
τώρα κορίτσι ; . . . Αἶ, μὲ ξεφορτώσου με κ' ἐσὺ κ' ἢ  
κόρη σου ! . . . Καὶ μ' ἔδωξε . . . Ἔχουμε Δικαιο-  
σύνη, μαθές ; Νὰ μὴ σοῦ προστατεύει τὸ παιδί σου ; . .  
Καὶ σὲ ποιόνε θὰ πάω τώρα, παρακαλῶ ; Ποῦ θὰ  
πάω νὰ βρῶ τὸ δικίό μου ; . . .

— Μὰ δὲν ἔχεις δικίο ! παρατήρησε ὁ Λιχούδης .  
Ἄφισε τὸ κορίτσι νὰ τραβήξει τὸ δρόμο- του, νὰ ζή-  
σει ὅπως θέλει . . . Μὲ ποιὸ δικαίωμα ἐσὺ τοῦ στέκε-  
σαι μπροστά ; . . .

— Μὲ ποιὸ δικαίωμα ; . . . Δὲ θάχεις παιδιά, κύ-  
ριε, γιὰ νὰ μιλᾷς ἔτσι . . . Ἄν εἶχες παιδιά, θὰ τὸ-  
ξερεις τὸ δικαίωμα . . .

— Ἔχει δίκιο τοῦ λόγου της ! . . . παρατήρησαν  
οἱ ἄλλοι κοροῖδευτικά .

— Δίκιο καὶ παραδίκιο, βέβαια ! . . . Καὶ μήπως  
δὲν εἶχα δικίο ὅταν τῆς ἔλεγα νὰ κάτσει δῶ ; . . . Μὰ  
ποῦ νὰ μ' ἀκούσει . . . Ὁ γονιὸς γιὰ τὸ παιδί δὲν  
ἔχει ποτὲ δικίο, δὲν ξεῖει τί λέει . . . Βρὲ, κάτσε, Λου-  
λούκα μου, κάτσε παιδί μου ! . . . Ὁχι, δὲν κάθου-  
μαι . . . θέλω καὶ γὼ νούμερο ! . . . Βρὲ παιδί, μὴ  
βιάζεσαι, θάρθει τὸ νούμερο σιγά σιγά . . . Τώρα κά-  
τσε στὸ κόρο . . . Χί ! χί ! χί ! . . . Εἶσαι στὰ καλά σου,  
μάννα ; Νὰ κάτσω ἐγὼ στὸ κόρο καὶ νὰ βγαίνει αὐτὴ  
ἢ στραβοπόδα νὰ παίζει νούμερα καὶ νὰ χειροκροτιέ-  
ται ; . . . ὄχι, δὲν τὸ σηκώνω αὐτό . . . μὴν τὸ λές . . .  
Κ' ἔφυγε ἡ θεοσκοτωμένη . . . Παράτησε τὸ θέατρο  
καὶ τὶς τέσσερις δραχμὲς ποῦπαιρνε κάθε βράδι καὶ  
πάει νὰ . . .

— Καὶ πάει νὰ βρεῖ περισσότερα ! . . . Καλὰ ἔκανε  
τὸ κορίτσι . . . Φρόνιμα φέρθηκε ! . . . παρατήρησε εἰς  
ἀπὸ τὴν παρέα .

Εἶχανε μισοβραθεῖ κιόλας. Αὐτὴ ἡ φλυαρία, πά-  
νου στὸ ἴδιο θέμα, ἀρχίνησε νὰν τοὺς κουράζει, καὶ  
σιγά σιγά τραβηχτήκανε ἀπὸ κοντά της καὶ ἀρχίνησαν  
νὰ προσέχουνε στὴν παράσταση. Μὰ αὐτὴ, τίποτε !  
Τὴ δουλιὰ της. Τοὺς ζύγωσε .

— Νά, μ' αὐτὸ τὸ κόρο ἔβγαινε ἡ Λουλούκα ! . . .  
Καὶ νὰ βλέπετε τὴ γαμπίτσα της . . . Οὐ ! ζάχαρη ! . . .  
Καὶ κορμὶ θρεμένο . . . Φαινότανε δὰ κι ὄλο κάτου ἀπὸ  
τὸ τουλένιο φουστανάκι ποῦ μοῦ φοροῦσε τὸ ἀχαί-  
ρευτο . Ἄχ, γιατί νὰ φύγει ! . . .

Δὲν τῆς ἀπαντήσανε. Τί τὴν πείραξε ; Οὔτε τοὺς  
πρόσεχε ἂν τὴ λογαριάζουν ἢ ὄχι. Αὐτὴ νὰ μιλάει ἢ-  
θελε γιὰ τὴ Λουλούκα της. Καὶ ὀλοένα μιλοῦσε, κι  
ὀλοένα γύριζε καὶ κοίταζε τὴν δῶτορτα μήπως καὶ  
φανεῖ. Καὶ ὀλοένα κουφαναστέναζε. Ἡ ἄμοιρη .

— Εἶναι τρελλή ! . . . παρατήρησε ὁ Λιχούδης .

— Εἶναι μάννα ! . . . πρόσθεσε ὁ πιὸ γέρος τῆς πα-  
ρεάς στοχαστικά .

21.6.915

ΔΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ

## Ο Ο ΕΡΙΝΥΕΣ Ο Ο

Στὸ κρεββάτι μου τὸ κρῦο κ' ἔρμιο γῦρο,  
ἀπ' τὰ μάτια μου τὸν ὕπνο ὡς διώχνει ἡ Τύψη,  
χορὸ στήνουνε καὶ σιωπηλὲς γυρίζουν .  
οἱ βασιλίσσες κ' οἱ μάϊσσοι τῆς Ἀγάπης .  
Ὅσων ἄστραψε στὸ δρόμο τῆς ζωῆς μου  
ἢ θεότητα καὶ ἰσσοκιά μου νιάτα  
δὲν τοὺς ἔκαψα στὸ πέραςμα λιβάνι,  
χορὸ στήνουνε γῦρο στὸ κρῦο κρεββάτι .  
Κι ὅσα ἀνθίσουνε φιλιὰ ἔρμα σὲ ἔρμα χεῖλια  
καὶ δὲν τρύγησα τὴ σιάλα τοῦ μελιοῦ τους,  
ξφυλλίζονται, τριαντίφυλλα πλημμύρα,  
καὶ τὸ κῦμα τους, ὀργὴ Θεοῦ, μὲ πνίγει .  
Κι ὅσοι ἀφρόκρῖνοι βυζιῶνε τρικυμίσαν  
καὶ δὲν ἔσκυψι τὸ χνύδι τους νὰ πάρω,  
τώρα στέκονται ῥοδόλευκες φαβέρρες,  
πέτρρες γίνονται καὶ μὲ πετροβλοῦνε .  
Κι ὅσα λάμπανε μαλλιά, μαλλάκια μαῦρα,  
οὐρανόσταλη νυχτιά, καὶ τὴν καρδιά μου  
δὲν τὴ σύντριψα, σκόνη χυρσὴ νὰ γίνη  
καὶ νὰ σκορπιστῇ γιὰ νὰ τὰστρουστολίση,  
κουλουριάζονται τριγῦρο στὸ λαιμὸ μου  
καὶ μὲ σφίγγουνε καὶ τὴν πνοὴ μου παίρνουν  
καὶ μὲ πνίγουνε, τάνεξιλέωτα φιδία .

ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ

## Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Γνωστοποιεῖ ἔτι

Προκειμένου τὴν 25 λήγοντες μηνὸς Ἰουνίου νὰ ἐκ-  
τελεσθῇ βολὴ πυροβολικῆ παρὰ τοῦ βου πυροβολικῆ  
πεδῆνυ Συντάγματος, ἣτις θέλει διαρκέται μέχρι τέλους  
τοῦ μηνὸς τούτου ἀπὸ τῆς πρωίας μέχρι τῆς μεσημβρίας  
ἐκάστης ἡμέρας, ἢ ἐπικίνδυνος ζώνη ὀρίζεται πρὸς ἀνα-  
τολάς μὲν ὑπὸ τῶν κλιτύων τοῦ Ὑμηττοῦ πρὸς ΒΔ. ὑπὸ  
τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ νοσοκομείου Παίδων πρὸς Ἀ-  
γίου Ἰωάννην Κυνηγόν, καὶ ὑπὸ τοῦ τμήματος τῆς ὁδοῦ  
Παπαδιαμαντοπούλου τοῦ περιλαμβανόμενου μεταξὺ  
τοῦ Στρατῶνος τοῦ τάγματος αὐτοκινήτων καὶ τοῦ νο-  
σοκομείου Παίδων, πρὸς ΝΔ. καὶ πρὸς νότον ἀπὸ τῆς κο-  
ρυφωγραμμῆς τῆς διεκδύσης ἀπὸ τοῦ Στρατῶνος τοῦ  
Τάγματος τῶν αὐτοκινήτων μέχρι Καισαριανῆς. Τῆς  
ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ Πολυγώνου Πυροβολικῆ εἰς  
Καισαριανὴν μενοῦσης ἐλευθέρας διὰ τὴν κυκλοφορίαν .

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Ἰουνίου 1915

Ὁ δῆμαρχος Ἀθηῶν

(ὀπογρ.) ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ